

POLSKA IZBA RZECZNIKÓW PATENTOWYCH

KRAJOWA RADA RZECZNIKÓW PATENTOWYCH

Uchwała
Krajowej Rady Rzeczników Patentowych
nr 1291/VI/2017
z dnia 25 maja 2017 r.

w sprawie zmiany art. 236 ust.1 ustawy Prawo własności przemysłowej, przewidzianej w projekcie ustawy
o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej

Krajowa Rada Rzeczników Patentowych, działając na podstawie art. 51 pkt 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 221, z późn. zm.), który do jej zadań zalicza – „*opiniowanie projektów aktów prawnych oraz przedstawianie wniosków dotyczących unormowań prawnych w sprawach własności przemysłowej i rzeczników patentowych*” – **w y r a ż a n e g a t y w n ą o p i n i ę** o projektowanej zmianie art. 236 ust.1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (dalej: P.w.p.), przewidzianej w projekcie *ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej*, przedłożonym Polskiej Izbie Rzeczników Patentowych przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego przy piśmie dat. dnia 10 maja 2017 r. DP.ZLN.1201.6.2017.

UZASADNIENIE

Przesłany projekt został zaopiniowany negatywnie z następujących powodów.

Projektowana zmiana art. 236 ust.1 P.w.p. zakłada poszerzenie uprawnień adwokatów i radców prawnych o możliwość zastępowania klientów w postępowaniach zgłoszeniowych przed Urzędem Patentowym RP, dot. ochrony wynalazków, produktów leczniczych, produktów ochrony roślin, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych oraz topografii układów scalonych.

Projekt przewiduje diametralną zmianę założeń systemu patentowego poprzez zezwolenie na świadczenie usług o charakterze technicznym nieprzygotowanym do ich wykonywania adwokatom i radcom prawnym.

Numer dziennika: 835

Data pisma: 25.05.2017

Data wpływu/wyjścia: 31.05.2017

Członek Samorządu odpowiedzialny: A. Korbela, A. Cybulka

Przesłano do wiadomości: Prezydium, KRRP, UPRP, P. Mołęda

Projekt odpowiedzi opracuje:

Oryginał przechowywany w: H (25.05.2017)

Powiązano z dokumentami:

Uwagi/zmiany:

Odpowiedź wystano dnia:

Zaakceptowano ostatecznie:

1. Wprowadzenie rozważanej zmiany miałoby charakter destabilizujący dla przedsiębiorstw w Polsce, zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw podejmujących działania innowacyjne.

W zaproponowanym projekcie zmiany art. 236 ust. 1 P.w.p. – w istocie – **podważa się znaczenie przygotowania merytorycznego** pełnomocników umocowanych do działania, od których ustawodawca powinien wymagać specjalistycznej wiedzy i najlepszego przygotowania, umożliwiającego świadczenie skutecznej pomocy technicznej.

Słuszne byłoby raczej zapewnianie specjalistom warunków rozwoju, uwzględniającego konieczność stałego podnoszenia ich kwalifikacji, odpowiadających dynamicznemu rozwojowi techniki i przemysłu.

Za pomysł chybiony należy uznać powiększanie, tj. rozwój ilościowy grupy pełnomocników, któremu nie towarzyszy ich rozwój jakościowy.

2. Nienaprawialne błędy, które będą wynikiem przyjęcia omawianej koncepcji.

Jeśli ustawodawca zdecydowałby się na zezwolenie zupełnie nieprzygotowanym osobom na świadczenie *pseudo* pomocy rzecznikowskiej – skutki tego są łatwe do przewidzenia.

Omawiana koncepcja ignoruje fakt, iż **dokonanie nieprawidłowego zgłoszenia**, (a następnie jego publikacja równoznaczna w systemie patentowym z „ujawnieniem”) – **będzie wiązało się z nieodwracalnymi dla przedsiębiorcy skutkami prawnymi**, ponieważ zablokuje możliwość ponownego zgłoszenia wynalazku do ochrony w skorygowanej wersji opisu. **Brak** wiedzy technicznej i **orientacji** w całym systemie patentowym – nie pozwala nieprzygotowanym do tego osobom na realizację prawidłowego doradztwa i konstruowanie ochrony rozwiązań, na których opiera się prawidłowo funkcjonująca gospodarka.

Czy laik, bez stosownego przygotowania jest w stanie prawidłowo sformułować pytania i prowadzić poszukiwania w jakiegokolwiek bazie patentowej?

Czy laik, bez stosownego przygotowania jest w stanie obronić wynalazek przed zarzutem braku zdolności patentowej oraz może skutecznie doprowadzić do udzielenia patentu w przypadku otrzymania raportu z poszukiwań, którego typowy przykład przedstawiono niżej?

DOCUMENTS CONSIDERED TO BE RELEVANT				
Category	Citation of document with indication, where appropriate, of relevant passages	Prior art to claim	CLASSIFICATION OF THE APPLICATION (IPC)	
X	US 2013/156330 A1 (KANE PAUL J [US] ET AL) 28 June 2013 (2013-06-28) * paragraph [0050] - paragraph [0068] * * figures 1,2 *	1-14	INV.	G0707/12 G0707/20
X	WO 2010/151305 A2 (CHARI VENKATESH RAJAGOPALAN [US]) 29 December 2010 (2010-12-29) * paragraph [0043] - paragraph [0045] * * paragraph [0061] - paragraph [0067] * * paragraph [0074] - paragraph [0075] * * paragraph [0082] - paragraph [0083] * * paragraph [0088] - paragraph [0092] * * figures 1A-6B, 8, 9, 12A-16 *	1-14		

Postępowania prowadzone przez Urząd Patentowy **od zawsze** i niezmiennie miały **charakter techniczny**.

Postępowanie przed Urzędem Patentowym w sprawach związanych z wynalazkami i wzorami użytkowymi jest co prawda postępowaniem administracyjnym, jednakże o szczególnym charakterze, bowiem jego przedmiotem jest materia techniczna. Postępowanie merytoryczne, dotyczy cech technicznych rozwiązania, a **ogólna znajomość przepisów prawa nigdy nie będzie wystarczająca do** poprawnego poprowadzenia **dyskusji** w sprawie zgłoszenia z ekspertem Urzędu Patentowego, który jest **specjalistą w danej dziedzinie techniki**.

3. **Niespójność projektu z systemem prawnym.**

Ustawy korporacyjne precyzyjnie określają zakres działania adwokatów i radców prawnych. Regulacje te nie przewidują świadczenia przez naszych kolegów „**pomocy technicznej**”.

Zarówno ustawa z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1999), jak i ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późn. zm.) ograniczają przedmiot działalności obu zawodów do świadczenia „**pomocy prawnej**” (odpowiednio: art. 4 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze oraz art. 4 ustawy o radcach prawnych).

Przygotowanie zawodowe rzeczników patentowych umożliwia im świadczenie pomocy w sprawach własności przemysłowej w pełnym zakresie wskazanym w art. 8 ustawy o rzecznikach patentowych, który obejmuje zarówno świadczenie „**pomocy prawnej**” i „**pomocy technicznej**”.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy o rzecznikach patentowych „*Pomoc prawna polega w szczególności na udzielaniu porad i konsultacji prawnych, sporządzaniu opinii prawnych, badaniu stanu prawnego przedmiotów własności przemysłowej w zastępstwie prawnym i procesowym.*”

Stosownie do art. 8 ust. 3 ww. ustawy „*Pomoc techniczna polega w szczególności na opracowywaniu zgłoszeń do ochrony przedmiotów działalności twórczej przeznaczonych do przemysłowego wykorzystania, badaniu zakresu ich ochrony, prowadzeniu poszukiwań dotyczących stanu techniki.*”

Równocześnie system prawny nie blokuje adwokatom i radcom prawnym dostępu do wykonywania działań z zakresu ochrony własności intelektualnej o charakterze wyłącznie prawnym. Osoby o takim statusie mają także pełne uprawnienia do występowania w postępowaniach spornych jak i sądownoadministracyjnych z zakresu dot. własności przemysłowej.

Żaden przepis **nie blokuje także możliwości uzupełnienia wiedzy nabytej w trakcie aplikacji radcowskiej i adwokackiej** o wiedzę i umiejętności nabywane w toku aplikacji rzecznikowskiej oraz uzyskiwania pełnych uprawnień do wykonywania zawodu rzecznika patentowego.

Bardzo wielu rzeczników patentowych uzyskało przygotowanie zawodowe nabyte zarówno w toku aplikacji rzecznikowskiej, radcowskiej, czy też adwokackiej. Żaden **przepis nie zakazuje wykonywania tych zawodów jednocześnie, w zbiegu z wykonywaniem zawodu rzecznika patentowego** (choć jednoczesne wykonywanie zawodu adwokata i radcy prawnego nie jest możliwe z przyczyn zapewne znanych i akceptowanych przez ustawodawcę).

4. Charakter usług świadczonych przez rzeczników patentowych.

Techniczny charakter pomocy świadczonej przez rzeczników patentowych **wynika jednoznacznie z przepisów prawnych określających wymogi, jakie spełniać winna dokumentacja zgłoszeniowa** przedmiotów działalności twórczej rozwiązań zgłaszanych do ochrony w Urzędzie Patentowym RP. Przykład stanowi regulacja prawna zawarta w § 6 do § 10 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 września 2001 r. w sprawie dokonywania i rozpatrywania zgłoszeń wynalazków i wzorów użytkowych (Dz. U. Nr 102, poz. 1119, z późn. zm.). Zgodnie z § 6 ww. rozporządzenia – opis wynalazku powinien, między innymi:

- określać **dziedzinę techniki**, której dotyczy wynalazek, stan techniki, przydatny dla zrozumienia wynalazku, a zwłaszcza oceny jego nowości i poziomu wynalazczego, do poszukiwań w stanie techniki i do badania wynalazku,
- zawierać **ujawnienie wynalazku** w taki sposób, aby zarówno problem techniczny, jak i jego rozwiązanie były zrozumiałe,
- przedstawiać co najmniej jeden **przykład realizacji wynalazku**,
- wyraźnie wskazywać **możliwości przemysłowego zastosowania** wynalazku,
- **wskazywać**, jakie białko lub jego część są wytwarzane i jaką spełniają funkcję w przypadku wykorzystania sekwencji lub części sekwencji genu do produkcji białka lub części białka,

Kolejne przepisy – § 7 i 8 – określają **wymogi stawiane zastrzeżeniom patentowym**. Natomiast § 10 wymogi stawiane **rysunkom**.

Prawidłowe opracowanie opisu patentowego musi zostać poprzedzone badaniem stanu techniki. Do prawidłowego sporządzania badania stanu techniki i opisu patentowego rzecznik patentowy jest przygotowywany przez całe lata.

Adwokat, czy też radca prawny – nie dysponuje wiedzą umożliwiającą sporządzenie opisu patentowego oraz przeprowadzenie poszukiwań i badań patentowych.

Jak skomplikowany i długotrwały jest proces przygotowania rzecznika patentowego do świadczenia pomocy o charakterze technicznym – potwierdza przykład (ZAŁĄCZNIK Nr 1). **System** przygotowania polskich rzeczników patentowych jest w szerokim zakresie **oparty na modelu przygotowania zawodowego europejskich rzeczników patentowych**, przyjętym w Europejskiej Organizacji Patentowej, której Polska jest krajem członkowskim, (obecnie kwalifikacje takie posiada 287 osób z Polski).

Proponujemy, aby Projektodawca ocenił stopień przygotowania polskich adwokatów i radców prawnych do wykonywania usług z zakresu pomocy technicznej przez pryzmat wymagań stawianych europejskim rzecznikom patentowym.

Wymogi dotyczące przygotowania zawodowego europejskiego rzecznika patentowego oraz polskiego rzecznika patentowego – są w wysokim stopniu zharmonizowane, co potwierdza fakt zwolnienia osób, które zdały europejski egzamin kwalifikacyjny, od wymogu odbycia aplikacji rzecznikowskiej w części dotyczącej wiedzy technicznej w zakresie wynalazków i wzorów użytkowych (art. 21 ust. 1a pkt.1 ustawy o rzecznikach patentowych).

W inicjowanej zmianie nie tylko **zaakceptowano zupełne nieprzygotowanie** adwokatów i radców prawnych i **brak wiedzy o charakterze technicznym**, ale także zaakceptowano całkowity **brak przygotowania prawnego** przedstawicieli tych zawodów w dziedzinie ochrony własności przemysłowej.

Jak wynika z najaktualniejszych danych, samorząd radcowski niezmiennie w ogóle nie dostrzega potrzeby kształcenia aplikantów w zakresie wiedzy z zakresu prawa własności przemysłowej. Źródło tej informacji stanowi uchwała Nr 20/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Regulaminu odbywania aplikacji radcowskiej, w której w ogóle **nie przewiduje się obowiązku zapoznania radców prawnych z regulacjami prawnymi z zakresu prawa własności przemysłowej** (źródło: ZAŁĄCZNIK Nr 2).

Natomiast jak wynika z programu Działu Szkolenia Aplikantów Adwokackich Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie – w roku 2017 w **programie aplikacji adwokackiej** przewidziano zaledwie kilka godzin zajęć, w trakcie których **słuchacze nie będą mieli żadnych szans** nie tylko na zapoznanie się z obszerną i złożoną problematyką prawa własności przemysłowej, ale też na rozpoznanie ogromu swojej niewiedzy. Krótki wykład, którego wysłuchają aplikanci ograniczony zostanie do problemów prawa konkurencji oraz do nieco „wirtualnego” (dosłownie i w przenośni) zagadnienia ochrony własności przemysłowej w Internecie. We wrześniu i październiku 2017 r. tematami tym poświęcone zostaną niespełna po 3 godziny zajęć. (źródło: ZAŁĄCZNIK Nr 3).

5. Zakładany cel zmian przedstawiany w uzasadnieniu projektu nie jest spójny z rozwiązaniami całego systemu prawnego.

Dokonane w uzasadnieniu projektu ustawy *o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej* zaklasyfikowanie zawodu rzecznika patentowego do zawodów prawniczych (uzasadnienie ww. projektu – str. 11 ust. 3.3.2.Pkt 2.) – **pomija** zupełnie oczywistą **konieczność wielokierunkowego kształcenia osoby świadczącej usługi z zakresu ochrony własności przemysłowej**, wskazywaną w innych regulacjach prawnych. **Multidyscyplinarny charakter zawodu rzecznika patentowego** wymaga uzyskania odpowiedniego przygotowania, obejmującego zarówno **obszary techniki** oraz **prawa**. Ten wielodyscyplinarny charakter zawodu jest wyraźnie widoczny, jeśli zwrócić uwagę na to, że:

- do zawodu dopuszcza się wyłącznie osoby, które ukończyły studia „o kierunku przydatnym do wykonywania zawodu rzecznika patentowego, w szczególności techniczne lub prawnicze” (art. 19 ust. 1 pkt 4 ustawy o rzecznikach patentowych);
- kandydaci do zawodu (także prawnicy) muszą wykazać znajomość elementów wiedzy technicznej już na etapie egzaminu konkursowego (wstępnego) na aplikację rzecznikowską (art. 28b ust. 2 pkt. 3 ustawy o rzecznikach patentowych);
- aplikacja rzecznikowska obejmuje między innymi szkolenie „wybranych elementów wiedzy technicznej i techniki sporządzania zgłoszeń przedmiotów własności przemysłowej” (§ 1 pkt 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 września 2016 r. w sprawie przedmiotu szkolenia aplikantów rzecznikowskich, szczegółowego trybu i sposobu przeprowadzania egzaminu konkursowego i egzaminu kwalifikacyjnego (Dz. U. poz. 1425);

- zakres egzaminu kwalifikacyjnego na rzecznika patentowego obejmuje między innymi sporządzenie „dokumentacji zgłoszenia wynalazku do ochrony” (art. 31 ust. 3 pkt 1 ustawy o rzecznikach patentowych);
- aplikant odbywa aplikację rzecznikowską pod kierunkiem patrona, którym może być tylko rzecznik patentowy, do którego obowiązków należy systematyczne zlecanie aplikantowi prac i zadań praktycznych (art. 28 ustawy o rzecznikach patentowych).

6. Trybunał Konstytucyjny ocenił już koncepcję, powtórzoną w opiniowanym projekcie.

Ustawowa reglamentacja wykonywania poszczególnych zawodów jest niezbędna i zupełnie oczywista w rozwiniętych społeczeństwach.

Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że w przypadku zawodów zaufania publicznego konieczna jest szczególna **ochrona odbiorców świadczonych w ich ramach usług**. Z tego powodu tak weryfikacja przygotowania do zawodu, jak i nabór do zawodu **nie mogą być pozostawione nieograniczonej swobodzie gry rynkowej, bez jakichkolwiek regulacji i wymogów profesjonalnych i etycznych** (tak: wyrok TK z 19 kwietnia 2006 r. wydany w sprawie K 6/06 – ZAŁĄCZNIK Nr 5).

Zakres wyłącznej kompetencji rzeczników patentowych jest bardzo wąski i dotyczy jedynie newralgicznych postępowań przed Urzędem Patentowym RP w sprawach związanych z dokonywaniem i rozpatrywaniem zgłoszeń oraz utrzymywaniem ochrony wynalazków, wzorów użytkowych i przemysłowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych.

Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, analiza przepisów dotyczących czynności realizowanych obecnie wyłącznie przez rzeczników patentowych wskazuje, że mają one w znacznej mierze charakter techniczny, nie zaś prawny. Trybunał Konstytucyjny dostrzegł, że w toku aplikacji adwokackiej, czy radcowskiej nie przewidziano żadnych zajęć z zakresu techniki. Jak pisał Trybunał, jest to o tyle zrozumiałe, że kandydaci do obu tych zawodów przygotowani są wyłącznie do świadczenia pomocy prawnej: **„O profesjonalizmie w podejmowaniu większości działań przewidzianych w kwestionowanym przepisie decyduje nie wiedza prawnicza, lecz specjalistyczne przygotowanie, które – gdy chodzi o rzeczników patentowych – gwarantuje ustawa z 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych”**.

W wyroku z dnia 21 maja 2002 r. sygn. K 30/01 Trybunał Konstytucyjny przypominał, że: **„/.../ konstytucyjna gwarancja wolności wykonywania zawodu nie tylko nie kłóci się z regulowaniem przez państwo wielu kwestii związanych z samym wykonywaniem zawodu, jak i statusem osób go wykonujących, ale wręcz stwarza potrzebę istnienia pewnej reglamentacji. Wydaje się to szczególnie oczywiste w przypadku adwokata, który jest zawodem zaufania publicznego.”**

„Ustawowa reglamentacja wykonywania poszczególnych zawodów jest niezbędna i – jak wyżej już podkreślano – zupełnie oczywista w rozwiniętych społeczeństwach. Ustawodawca, określając warunki dopuszczenia do wykonywania zawodu i wyznaczając jego ramy kieruje się, między innymi, interesem innych podmiotów (por. uzasadnienie wyroku TK z 19 marca 2001 r., sygn. K. 32/00).” (tak: wyrok TK z 21 maja 2002 r. wydany w sprawie K 30/01 – ZAŁĄCZNIK Nr 4).

7. Uruchamiana migracja rzeczników patentowych do innych zawodów.

Nie jest słusznym stwierdzenie przedstawione w uzasadnieniu proponowanej zmiany, iż: „Ograniczony dostęp do pomocy profesjonalnych pełnomocników, zajmujących się prawem własności przemysłowej w Polsce, ze względu na stosunkowo małą liczbę rzeczników patentowych (ok. 900 osób), stanowi utrudnienie zgłaszania i utrzymywania ochrony tych praw.”

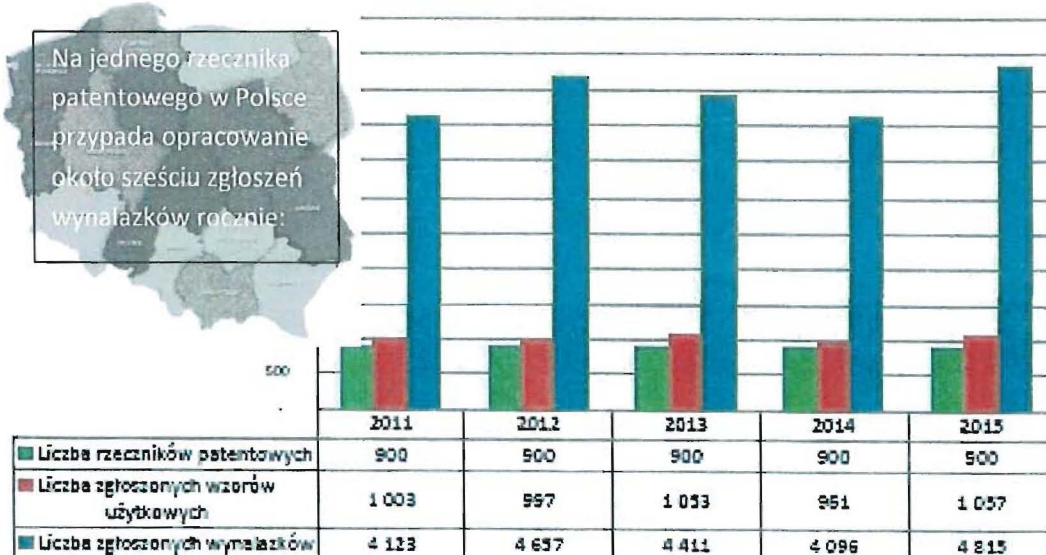
Liczba rzeczników patentowych nie stanowi bariery dla dokonywania zgłoszeń nowych rozwiązań w celu uzyskania ochrony w Urzędzie Patentowym RP – z danych obejmujących ostatnie pięć lat wynika, że:

- liczba zgłoszonych do ochrony w Urzędzie Patentowym RP wynalazków i wzorów użytkowych w latach 2011-2016 wg statystyk podanych w raportach rocznych URPP, kształtuje się na poziomie średnio ok 5500 zgłoszeń rocznie.

Oznacza to, że obecnie, przeciętnie **na jednego rzecznika patentowego przypada opracowanie zaledwie sześciu dokumentacji zgłoszeniowych rocznie**, czyli statystycznie rzecz ujmując jeden rzecznik patentowy otrzymuje **zlecenie opracowania dokumentacji zgłoszeniowej wynalazku (względnie wzoru użytkowego) raz na dwa miesiące**.

Trudno wobec tego uznać za trafną koncepcją, że dostęp do pomocy profesjonalnej rzeczników patentowych nie jest wystarczający. Przy czym należy pamiętać o tym, że **zgłaszający mogą również działać w pełni samodzielnie** i nie mają obowiązku ustanawiania profesjonalnego pełnomocnika. Jeśli zatem zgłaszający (w tym twórcy), decydują się na skorzystanie z pomocy profesjonalnych pełnomocników – czynią to z uwagi na ich kompetencje przede wszystkim techniczne, z racji zdecydowanej przewagi problematyki technicznej występującej w ramach postępowania zgłoszeniowego.

Liczba zgłoszonych wynalazków i wzorów użytkowych w URPP w stosunku do liczby przygotowanych do ich zgłaszania rzeczników patentowych w latach 2011-2015:

Zgłaszający powierza swój dorobek osobie, do której ma zaufanie, wskazanej przez ustawodawcę, jako osoba „zaufania publicznego”, o której wymagany i zweryfikowany

poziomie wiedzy tenże ustawodawca zapewnia obywatela. Obywatel z ufnością zakłada też, że istnieje system, w którym adwokat, czy radca prawny miał szansę nabyć konieczną wiedzę.

Wyniszczenie zawodu rzeczników patentowych – będzie oczywistym skutkiem zrealizowania opisanej wyżej koncepcji **rozproszenia zleceń**, skoro obecnie średnio jeden rzecznik patentowy opracowuje zaledwie ok. 6-ciu dokumentacji zgłoszeniowych rocznie. Okoliczność ta nie jest w ogóle brana pod uwagę przez Projektodawcę, aczkolwiek w sposób oczywisty wynika z łatwo dostępnych danych. „**Lekcja**”, którą odbierze polski przemysł będzie kosztowna dla naszej gospodarki.

Oczywiście **pozbawienie pracy grupy 900 „zaledwie” osób** nie stanowi wielkiego problemu z punktu widzenia polityki globalnej państwa. Bylibyśmy nawet w stanie zrozumieć to podejście, gdyby nie to, że projektowana zmiana przypomina nieco koncepcję reorganizacji zawodu motorniczych, kierujących tramwajami poprzez rezygnację z wcześniejszego przygotowywania tych osób do wykonywania zawodu. A przecież wymaganie, aby osoba kierująca tramwajem przechodziła odpowiednie, wcześniejsze przygotowanie nim rozpocznie transport pasażerów – nie jest równoznaczne z blokowaniem dostępu do pewnego rynku usług.

Występuje realne ryzyko, że w przypadku ewentualnej realizacji koncepcji Projektodawcy **nasz kraj pozbawiony zostanie rodzimego zaplecza merytorycznego**. Można być pewnym, że przestrzeń pozostawioną przez polskich rzeczników patentowych wypełnią chętnie zagraniczne, pręźnie rozwijające się kancelarie rzecznikowskie, które być może zechcą nawet wchłonąć część polskich specjalistów, jako swój personel.

Aby uzyskać tytuł rzecznika patentowego odbyć należy wieloletnią aplikację i odebrać staranne przygotowanie do wykonywania specjalistycznych usług. Jeśli świadczenie tych usług zostanie rozproszone w sposób proponowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego – pozbawieni pracy specjaliści przestaną oczekiwać na zlecenia i **migrować będą do innych zawodów**. Pamiętać należy, że znakomitą część środowiska rzeczników patentowych stanowią **wysokokwalifikowani inżynierowie, którzy bez trudu zostaną wchłonięci przez przemysł**, (pewnie także niekoniecznie rodzimy).

8. Rzecznicy patentowi liczą na wsparcie ich stanowiska przez środowisko adwokatów i radców prawnych.

Wszyscy przedstawiciele zawodów zaufania publicznego, a w efekcie my wszyscy ucierpimy w tym samym stopniu na nierozważnym rozregulowywaniu reguł funkcjonowania gospodarki. Stąd nadzieja, że tak Naczelna Rada Adwokacka, jak również Krajowa Rada Radców Prawnych – w tym samym stopniu będą pomocne w uświadamianiu zagrożeń i dążeniu do proponowania dobrych, sprawdzonych w innych systemach gospodarczych i równocześnie uwzględniających specyfikę i poziom rozwoju gospodarczego Polski rozwiązań, dotyczących polskiego systemu prawnego.

Zjawisko rozbijania etosu zawodu adwokata i szacunku dla zawodu radcy prawnego – zostało uruchomione nierozważnie prowadzonym procesem określanym „deregulacją”. Nie wszystkie samorządy mimo determinacji były instytucjonalnie w stanie przetrwać poddawanie ich tej właśnie próbie ognia określanej „deregulacją”.

Niepokoiki inicjowanie zmian, bagatelizujących znaczenie samorządności we współczesnym państwie polskim. Niepokoją także koncepcje, w których nie dostrzega się konieczności (nie „potrzeby”, a właśnie „konieczności”) budowania mechanizmów społecznych i gospodarczych, uwzględniających pojęcie „równowaga” („balans”).

Przedstawiciele wolnych zawodów, ale też my wszyscy z pewnością z ufnością oczekujemy od elit rządzących umiejętności przewidywania i konstruowania sprawnie działających mechanizmów, usprawniających system gospodarczy.

Znaczenie pojęć: „równowaga popytu” i „podaży” – jest zrozumiałe dla każdego sprzedawcy, tak sprzedawcy sznurówek, jak i ropy naftowej. Każdemu rolnikowi znakomicie znane jest pojęcie „klęska urodzaju”. Niepokoją wobec tego zmiany i propozycje zmian, takich jak omawiana, które nie uwzględniają znaczenia pojęcia „równowaga”, nie przewidują działania prostych mechanizmów, zrozumiałych dla każdego obywatela, których skutki są przewidywalne i nie wymagają szczególnej umiejętności symulacji skutków przyjmowanych rozwiązań prawnych.

9. W urzędach pracy w całej Polsce rejestrują się prawnicy.

Projektowana zmiana najprawdopodobniej ma rozwiązać następujący problem:

Kraj

Nie ma pracy dla adwokatów i radców. Bo nie ma limitów na produkcję prawników

10.04.2018 10:00

NAJCZĘŚCIEJ CZYTANE

- 1. **Ujawnienie**
Dumna i biała nantownia Europy
- 2. **Kultura**
PiS nie rozumie polskiego zamilowania do wolności. Na słowo "cenzura" polski artysta idzie na barykady (DEMIRSKIJ)
- 3. **Władza**
Nie żyje Zbigniew Brzezinski - politolog, były doradca prezydenta Jimmy'ego Cartera

af

Wydaje się, że Projektodawcy nie są znane skutki dotychczas zrealizowanej koncepcji „deregulacji”, ani też dane dotyczące perspektyw rynku usług prawnych w Polsce:

Adwokaci i radcy prawni: do 2020 r. będzie ich w Polsce ponad 100 tys.

(źródło: ZAŁĄCZNIK Nr 6).

W mediach mówi się już obecnie otwarcie o tym, że w urzędach pracy w całej Polsce rejestrują się prawnicy. W tym roku do końca czerwca po zasiłek dla bezrobotnych (600 zł) zgłosiło się już 91 adwokatów i 104 radców prawnych. Zjawisko to będzie się pogłębiać. Jego przyczyną jest ustawa sprzed dekady o otwarciu zawodów prawniczych. Forsując ją podkreślano, że w Polsce jest za mało prawników w stosunku do innych krajów europejskich. Zmiana przepisów miała zapewnić większą konkurencyjność, niższe ceny usług oraz wygenerować nowe miejsca pracy dla młodych osób.

I rzeczywiście, zniknęły bariery w dostępie do zawodu adwokata i radcy prawnego. Studia prawnicze wybiera coraz więcej maturzystów. W ostatnim roku akademickim (2016/2017) prawo studiowało 54 tys. 837 osób. Na 24 uczelniach niepublicznych kształci się 12 tys. 562 studentów. Znacznie więcej osób wybiera studia prawnicze na uniwersytetach. Na 16 państwowych uczelniach studiuje aż 42 tys. 275 osób. Tylko w ubiegłym roku dyplom magistra prawa uzyskało 7 tys. 810 absolwentów.

Zaproponowane i wdrożone wówczas zmiany miały prowadzić do wygenerowania nowych miejsc pracy dla młodych osób. I tu rzeczywiście tak jest, z tym, że **spowodowano zatrudnianie nowych pracowników rejestrujących bezrobotnych prawników.**

Utrzymanym w dotychczasowej konwencji rozwiązaniem będzie komplikowanie systemu prawnego w Polsce i dostatecznie częste zmienianie go.

Zjawiska takie powinny niepokoić. Niepokoją.

Remedium z pewnością nie będzie stanowić **eliminowanie z rynku usług prawnych grup wyspecjalizowanych usługodawców.**

Promowanie „ilości” i „bylejakości” (zamiast oczekiwanej przez społeczeństwo „rzetelności”, „sprawności” i „sprawiedliwości”) – pogarsza jedynie kondycję polskiego wymiaru sprawiedliwości i powinno budzić sprzeciw wszystkich, w tym przedstawicieli wolnych zawodów.

10. Tworzenie „piramidy” zleceń.

Niedysponujący merytorycznym przygotowaniem do świadczenia usług z zakresu ochrony własności przemysłowej prawnicy starają się już teraz w swoisty sposób **rozwiązać problem** swojej **niekompetencji**. Oczywiście ocen nie można generalizować, kilkudziesięciu adwokatów i radców prawnych podjęło wysiłek związany z ukończeniem aplikacji rzecznikowskiej i dysponują uprawnieniami (i wiedzą) uzyskaną w toku także tej aplikacji. Już teraz jednak pojawiają się próby podzlecania przez adwokatów i radców prawnych trudnych usług z zakresu ochrony własności przemysłowej rzecznikom patentowym (przykład: ZAŁĄCZNIK Nr 7).

Zmiana proponowana przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego wywoła zjawisko tworzenia piramidy zleceń. „Anonimowe” podzlecenia utrudniać będą bezpośredni dostęp do pomocy fachowych doradców. W pewnym sensie etycznie działający adwokat lub radca prawny (świadomy braku wiedzy i umiejętności) **będzie w naturalny sposób dążył do podzlecenia pracy rzecznikom patentowym**, narzucając dodatkową „marżę” obciążającą przedsiębiorcę. Zjawiska takie pojawiły się już w tym momencie (przykład: ZAŁĄCZNIK Nr 7). Czy wprowadzanie takich właśnie mechanizmów jest świadomie realizowanym celem Projektodawcy?

Tego rodzaju „usprawnienie” rynku usług prawnych nie ma wspólnego nic z tworzeniem porządku prawnego, w którym rozwijać mogłaby się gospodarka i Polska.

Nie tylko wzrost cen profesjonalnie świadczonych usług z zakresu ochrony własności przemysłowej, ale także wydłużenie czasu ich realizacji – będzie nieuniknionym skutkiem przyjęcia rozwiązania zaproponowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Będzie kolejnym odwrótnym do zakładanego, a być może uświadamianym efektem wprowadzenia projektu w życie.

Na marginesie można zauważyć, że Projektodawca – deklarujący horyzontalną analizę systemu prawnego i zjawisk dotyczących usług z zakresu ochrony własności przemysłowej – nie zauważył potrzeby zmiany aktualnie przyjętych aktów wykonawczych do ustawy o rzecznikach patentowych. Faktem, który przede wszystkim uderza w interesy podmiotów korzystających z usług z zakresu ochrony własności przemysłowej – są różnice w wysokości tzw. stawek minimalnych, które przewidują wykonywanie tych usług przez niewykwalifikowane podmioty, a za wyższym wynagrodzeniem, niż przewidziane dla specjalistów.

11. Ograniczanie dostępu przedsiębiorców do profesjonalnych usług.

Efektem mechanizmu niszczenia zawodu rzecznika patentowego będzie pozbawienie przemysłu zaplecza w postaci wyspecjalizowanych kadr. Donikąd prowadzi zapewnienie przedsiębiorców, że z równym powodzeniem mogą korzystać z usług tłumacza, która uczył się języka obcego przez 6 godzin, jak tego, który uczył się go przez trzy lata.

Wypożona w marzenia i iluzje młodzież nie będzie nigdy kompetentnym usługodawcą.

Naszą **MŁODZIEŻ** powinniśmy **wypożać** w nawyk pogłębiania wiedzy, skromnej pracy, doskonalenia się, rozwijania, szacunku dla wiedzy innych osób, w pewność, że jej rozwojem zainteresowane jest nasze państwo, i włącznie rzetelna i etyczna praca prowadzi do sukcesu, który jest sukcesem wyłącznie wówczas, gdy przekłada się na dobro całego społeczeństwa.

Śmiemy twierdzić, że taka koncepcja ma szanse zapewnić przedsiębiorcom **profesjonalnie przygotowane zaplecze działania**.

12. Metody wspierania innowacyjności w innych krajach – odmienne od proponowanych obecnie w Polsce.

W dojrzałych systemach prawnych rozwiniętych gospodarczo państwach europejskich przemysł wyposażony jest w instrumenty organizacyjne i prawne, gwarantujące współpracę przedsiębiorców z fachowcami w danej dziedzinie. Praca, służąca pomocą przedsiębiorcom rzeczników patentowych – jest niezwykle wysoko ceniona. Programy dofinansowywania działalności innowacyjnej w innych krajach europejskich wprost **uzależniają dofinansowywanie prac badawczo rozwojowych od tego, czy są one prowadzone z udziałem profesjonalisty – rzecznika patentowego:**

oceny szans wykorzystania wynalazku.

TP3: Zgłoszenie patentu lub wzoru użytkowego na terenie Niemiec
Wsparcie ze strony rzecznika patentowego w ramach postępowania zgłoszeniowego i badawczego ma zapobiec dokonywaniu mało obiecujących zgłoszeń, w sposób niewystarczająco ujawniających wynalazek lub niejasno sformułowanych, które z reguły nie

i gospodarcze i wykorzystanie chronionego wynalazku.

TP5: Zgłoszenie patentowe lub wzoru użytkowego poza granicami
Dzięki profesjonalnemu wsparciu pierwszych początkowych działań powinny ulec poprawie szanse na sukces wdrożenia i gospodarczego wykorzystania chronionego wynalazku także poza granicami Niemiec.

(źródło: ZAŁĄCZNIK Nr 8 i 9 – wersja DE i PL).

Niektóre państwa opracowały i skutecznie wdrożyły proste i skuteczne systemy wspierania swoich przedsiębiorstw i ich działalności innowacyjnej. Zawsze jednak opisane konstrukcje systemu patentowego oparte są na wsparciu profesjonalnych pełnomocników, przygotowanych zarówno od strony prawnej, jak i technicznej. Natomiast projekt Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego **zmierza w kierunku zniesienia wymagań dotyczących kwalifikacji osób zawodowo reprezentujących przedsiębiorców w zakresie własności przemysłowej, stwarza zagrożenie błędnego, nieodwracalnego doradztwa** – za aprobatą i z inicjatywy Projektodawcy.

Sięgając do doświadczeń innych ustawodawców, szczególnie tych, dla których priorytetem jest wspieranie gospodarki w sposób planowy i kompleksowy z udziałem rzeczników patentowych wskazać można chociażby przykład gospodarki niemieckiej.

(ZAŁĄCZNIK Nr 10):

Innovation Revolutionary invention, positive change activity

Was sollte man beachten?

Um eine möglichst hohe Qualität der Patentanmeldungen zu erreichen, ist eine der Fördervoraussetzungen der KMU Patentaktion, dass die jeweiligen Patentanmeldungen durch Patentanwälte verfasst werden. Diese sind frei wählbar. Dabei ist es wichtig, dass erst der Förderantrag gestellt und bewilligt wird, bevor Aufträge an Patentanwälte oder andere Dienstleister erteilt werden. In begründeten Fällen kann eine Bewilligung bereits für den Tag nach Antragstellung erfolgen.

Bevor die Zuschüsse ausgezahlt werden, sind die Rechnungen durch das Unternehmen vorzufinanzieren. Erst wenn alle Aktivitäten durchgeführt und bezahlt wurden, ist die Abrechnung einmalig über den SIGNO Partner einzureichen. Alle Aktivitäten müssen innerhalb des 18-monatigen Vorhabenszeitraums durchgeführt worden sein.

Generell können nur technische Entwicklungen durch ein Patent geschützt werden, die neu, auf einer erfinderischen Tätigkeit beruhend und gewerblich anwendbar sind. Eine Erfindung ist neu, wenn sie noch nicht veröffentlicht ist. Die Erfindung muss geheim bleiben, bis die Patentanmeldung beim Deutschen Patent- und Markenamt (DPMA) erfolgt ist.

Aby osiągnąć możliwie wysoką jakość zgłoszeń patentowych – jednym z warunków wsparcia ze strony KMU-Patentaktion (Kleine und Mittlere Unternehmen – Akcję patentową dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw) – jest w każdym przypadku opracowanie zgłoszenia patentowego przez rzecznika patentowego.

Wytyczne Ministerstwa Gospodarki i Technologii Republiki Federalnej Niemiec określają warunki ramowe wspierania małych i średnich przedsiębiorstw w zakresie własności przemysłowej (w załączeniu materiał źródłowy – ZAŁĄCZNIK Nr 8 i 9 oraz 10), w których przyjęto rozwiązania kierunkowe odmienne od przedstawionych w opiniowanym projekcie ustawy. Wsparcie przedsiębiorców oparte jest o profesjonalne, przygotowane i wyspecjalizowane doradztwo rzeczników patentowych. I tak przykładowo:

Przyznanie dotacji zależne jest od dostępności przewidzianych środków budżetowych.

2. Przedmiot wsparcia

Akcja patentowa KMU wspiera małe i średnie przedsiębiorstwa, które po raz pierwszy chcą zabezpieczyć wyniki ich prac badawczo-rozwojowych prawami własności przemysłowej (chronionych patentami i jako wzory użytkowe) względnie te, których ostatnie zgłoszenie do ochrony nastąpiło wcześniej niż przed 5 laty. Akcja patentowa KMU powinna przyczynić się do strategicznego zrozumienia systemu patentowego, uwrażliwienia wobec wykorzystania praw własności przemysłowej, tworzenia konkretnych ścieżek dokonywana zgłoszeń patentowych oraz wykorzystania patentów, jak również transferu know-how.

Wspomagana jest realizacja następujących pakietów cząstkowych (TP1 bis TP5):

- analiza i wykorzystanie wyników.

IP3: Wniosek o udzielenie patentu lub wzoru użytkowego w Niemczech

- usługi rzecznika patentowego (doradztwo, honoraria rzecznika patentowego za opracowanie i złożenie zgłoszenia patentowego lub zgłoszenia wzoru użytkowego),
- opłaty w postępowaniu przed Urzędem Patentowym.

af

13. Niezgodność proponowanych zmian z założeniami „Białej Księgi”.

Warto zwrócić uwagę na to, że proponowane rozwiązanie nie realizuje założeń „Białej Księgi”.

W załączniku 1 do „Białej Księgi Innowacji” w pkt 19 zapowiedziano „Otwarcie zawodu rzecznika patentowego dla radców prawnych i adwokatów wzorem innych państw Unii Europejskiej”.

Wbrew powyższej zapowiedzi, rozwiązanie przyjęte w projekcie ustawy opracowanej przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego nie otwiera zawodu rzecznika patentowego dla radców prawnych i adwokatów, proponowana zmiana art. 236 ust. 1 P.w.p. nie wywoła na szczęście skutku polegającego na włączeniu adwokatów i radców prawnych w obręb grupy zawodowej rzeczników patentowych.

Projekt zakłada natomiast możliwość działania pełnomocników na nieznanych im obszarach i nie przewiduje wprowadzenia żadnych mechanizmów ochronnych, gwarantujących, że osoby bez żadnego przygotowania merytorycznego będą należycie realizowały zadania, polegające na świadczeniu pomocy prawnej i technicznej w dziedzinie własności przemysłowej.

Nie dostrzeżono tego, że **zawód rzecznika patentowego jest już obecnie w szerokim zakresie otwarty dla adwokatów i radców prawnych.**

Z mocy art. 21 ust. 1 w związku z ust. 1a pkt 2 ustawy o rzecznikach patentowych – osoby, które zdały egzamin adwokacki lub radcowski, albo uzyskały uprawnienia adwokata lub radcy prawnego – są zwolnione od wymogu odbycia aplikacji rzecznikowskiej w części dotyczącej wiedzy prawnej w zakresie prawa cywilnego, prawa gospodarczego, prawa administracyjnego, postępowania administracyjnego, postępowania sądownoadministracyjnego i postępowania cywilnego.

Postulujemy, aby nie ryzykować kreowania sytuacji przypominającej relację **lekarz medycyny – znachor** (przypomnijmy: wikipedia wyjaśnia: „człowiek bez odpowiedniego wykształcenia medycznego zajmujący się leczeniem ludzi”). Nigdy dotąd nie proponowano nadania „osobom bez odpowiedniego wykształcenia” uprawnień lekarzy medycyny.

14. Oderwanie od tradycji.

Proponowane rozwiązanie omija *de facto* system kształcenia i zdobywania umiejętności niezbędnych do tego, aby sprostać wyzwaniom o poważnym znaczeniu dla gospodarki. Przypisuje jedynie, w sposób nieuprawniony, kompetencje osób wykonujących zawód ustanowiony jeszcze **Dekretem tymczasowym o Urzędzie Patentowym podpisanym w dniu 13 grudnia 1918 r. przez Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego**, nim wprowadzone zostały regulacje prawne ustanawiające inne zawody prawnicze.

Okres 20-lecia międzywojennego można rozmaicie oceniać. Interpretacje zdarzeń bywają dostosowywane do doraźnej koncepcji autora. Na pewno jednak wszyscy są zgodni w ocenie osiągnięć ówczesnej nauki i szkolnictwa. To w tym okresie powstały np. szkoły logiki w Warszawie i Lwowie. Nie jest to dziełem przypadku także to, że władze – na czele z Marszałkiem Piłsudskim –

stworzyły podwaliny systemu ochrony własności intelektualnej, uznając za rzecz oczywistą potrzebę uformowania bardzo istotnego elementu tego systemu – przygotowanego specjalisty, pośredniczącego w relacjach pomiędzy wynalazcą, często przedsiębiorcą – a urzędem patentowym.

Zawód rzecznika patentowego powołany został już w dniu 13 grudnia 1918 r. A więc w kształtującej się Polsce, bez ustalonych granic, szarganej konfliktami o ich ustanowienie, bez regularnej w naszym rozumieniu armii – powołano już wówczas sztab osób, które kształtować miały przyszłość, ustanawiając zawód rzeczników patentowych.

Uznano że zawód pełnomocnika pomocnego w relacjach z urzędem patentowym, jest ważniejszy od zawodu adwokata, który to uporządkowany został dopiero dekretem z dnia 24 grudnia 1918 r. *„Dekret Naczelnika Państwa w przedmiocie statutu tymczasowego Palestry Państwa Polskiego.”*

Dodatkowo na pewno Projektodawca winien zapoznać się lekturą *„Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16 grudnia 1924 r. w przedmiocie egzaminu z prawa dla kandydatów na stanowiska rzeczników patentowych.”* (Dz.U. 1924 nr 111 poz. 992).

Kraje, które liczą się w dziedzinie wynalazczości takie, jak Stany Zjednoczone, Chiny, Japonia, Niemcy czy Rosja – niezmiennie osłaniają, rozwijają i pielęgnują zawód rzecznika patentowego.

Mówi się o tym, że droga do rozwoju gospodarczego i dobrobytu społeczeństwa prowadzi poprzez innowacyjność, zaś rzecznicy patentowi stanowią „klucze” otwierające wszelkie bariery na tej drodze.

Nie mają szans na zostanie „kluczem” osoby nieprzygotowane do dokonywania i rozpatrywania zgłoszeń oraz utrzymywania ochrony wynalazków, produktów leczniczych, produktów ochrony roślin, wzorów użytkowych oraz topografii układów scalonych. Tymczasem wskazane wyżej czynności wchodzą w przeważającej mierze w zakres pomocy technicznej, do świadczenia której adwokaci i radcowie prawni nie są dotychczas upoważnieni przez ustawodawcę – i to celowo – bowiem charakter ich zawodu jest odmienny.

15. Obecnie wykazywana „troska” o rozwój zawodu rzecznika patentowego, której wyrazem jest zaproponowana zmiana.

Łatwiej ocenić poziom zrozumienia konieczności i pilnej potrzeby promocji zawodu rzecznika patentowego w rozwijającej się gospodarce tak analizując opiniowany projekt, jak również porównując jego założenia z innymi systemami.

Ciekawych spostrzeżeń można dokonać obserwując aktywność, (która jest wynikiem szans stwarzanym rzecznikom patentowym z naszego kraju) na przykład w zakresie działalności edukacyjnej i procesie szkolenia europejskich rzeczników patentowych:

Members of the Supervisory Board, Examination Board, Examination
Office and Examination Secretariat, status as of 01-02-2017
der Mitglieder des Prüfungsaufsichtsrats, der Prüfungskommission, der
Prüfungsausschüsse und des Prüfungsekretariats, Stand 01-02-2017
Liste des membres du conseil de surveillance, du jury d'examen, des
commissions d'examen et du secrétariat d'examen, au 01-02-2017

Supervisory Board / Prüfungsaufsichtsrat / conseil de surveillance

CASADO CERVIÑO, Alberto
HANNART, François-Régis
LESSLER-GERSTL, Gabriele
LIEBETANZ, Michael
LUTZ, Raimund
SCHWENZER, Friedrich

Examination Board / Prüfungskommission / jury d'examen

BACCHIN, Anna
FAVRE, Nicolas
KASTEL, Stefan
KOFOED, Jakob
NISSEN, Vagn
PROVVISIIONATO, Paolo
ROUKOUNAS, Dimitrios
VAN DER POEL, Wim

(źródło: ZAŁĄCZNIK Nr 11).

16. Projektodawca nie dostrzegł potrzeby zabezpieczenia przedsiębiorców przed ewentualnymi błędami popełnionymi przez osoby wykonujące specjalistyczne usługi bez żadnego przygotowania merytorycznego.

Projektodawca nie przewiduje potrzeby dodatkowego ubezpieczenia osób, które bez należytego przygotowania miałyby wykonywać obowiązki związane z zabezpieczaniem istotnych praw przedsiębiorców z zakresu własności przemysłowej – na wypadek, gdyby istotnie ustawodawca zezwolił na bepodstawne deklarowanie przez te osoby, iż dysponują wiedzą, której nigdy nie nabyły.

W istniejących systemach ubezpieczeniowych zazwyczaj wymagane jest określenie znanych ubezpieczonemu okoliczności, które mogą mieć wpływ na zaistnienie zdarzeń wywołujących odpowiedzialność odszkodowawczą ubezpiezonego, a konsekwencji ubezpieczyciela.

Ubezpieczony obowiązany jest zwykle wskazać ryzyka związane z wykonywaną przez niego działalnością. Co więcej, ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności za skutki okoliczności, które nie zostały podane mu do wiadomości (art. 815 k.c.).

Interesująca jest wobec tego reakcja ubezpieczycieli, ubezpieczających od odpowiedzialności cywilnej adwokatów i radców prawnych, gdyby istotnie bez przygotowania mieli oni świadczyć usługi o dużym stopniu trudności, z reguły związane ze znaczną wartością powierzanych pełnomocnikom w tych sprawach praw własności intelektualnej.

af

17. Wysoka jakość usług z zakresu ochrony własności przemysłowej jest niezbędnym warunkiem rozwoju przemysłu.

Polskie firmy, aby stać się konkurencyjnymi na rynku i oferować nowatorskie rozwiązania – potrzebują wszechstronnego i profesjonalnego wsparcia. **Koszty usług świadczonych przez rzeczników patentowych w Polsce są kilkunastokrotnie mniejsze niż koszty rzeczników patentowych w innych (w tym w sąsiednich) krajach.** Tym bardziej skuteczna polityka w dziedzinie ochrony własności przemysłowej, wymaga silnego wsparcia udzielanego rzecznikom patentowym nie zaś „pauperyzacji” świadczonych usług.

18. Trudno ustalić przyczyny projektowanych zmian, ale bez trudu można ocenić ich skutki.

Nasuwać się pytania o to, **do zrealizowania jakiego celu i zrealizowania czyich interesów** zmierza Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego przedkładając omawiany projekt?

W świetle opisanych wyżej faktów – nie budzi wątpliwości to, że ewentualna realizacja projektu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, które nieoczekiwanie **wkracza w kompetencje zarezerwowane dla innych resortów** :

- **neguje potrzebę promowania pomocy technicznej w dziedzinie własności przemysłowej** o wysokim poziomie jakościowym świadczonej przez specjalistów stanowiących zaplecze rozwijanego przemysłu o wysokim potencjale innowacyjnym,
- **wywrze destrukcyjny wpływ na zawód rzecznika patentowego** i uniemożliwi kształcenie kadr, które powinny stanowić **zaplecze gospodarki**,
- **zablokuje napływ młodzieży do zawodu rzecznika patentowego**,
- spowoduje, że **pustkę na rynku spowodowaną migracją rzeczników patentowych do innych zawodów wypełnią usługodawcy o niskim poziomie** przygotowania merytorycznego **oraz prężnie rozwijane**, merytorycznie przygotowane **zagraniczne kancelarie patentowe**, których usługi z uwagi na wysoki poziom cen będą niedostępne dla małych i średnich przedsiębiorstw działających w Polsce,
- **obniży przeciętny poziom jakości usług z zakresu ochrony własności przemysłowej w Polsce**,
- **zakłóci i w efekcie stłumi funkcjonowanie tych obszarów przemysłu, w których występują zjawiska określane „innowacyjnością”, w których występuje potrzeba zabezpieczania praw do innowacyjnych rozwiązań**,

a wobec tego:

- **trudno uznać omawiany projekt za zgodny z interesami polskich przedsiębiorców.**

Należy zakładać, że **Projektodawca jest w pełni świadomy** nieprzygotowania adwokatów i radców prawnych do wykonywania specjalistycznych usług o charakterze technicznym. Tymczasem – rekomendując usługi przez nich świadczone potencjalnym usługobiorcom, naraża tych ostatnich na ogromne ryzyko i podważa tym samym zaufanie usługobiorców **do państwa odpowiedzialnego za prawidłowe funkcjonowanie zawodów zaufania publicznego.**

Mając powyższe na uwadze, uzasadnione jest stanowisko, iż występuje wyraźna niezgodność pomiędzy treścią deklarowanych celów reformy opisanych w „*Białej Księdze Innowacji*”, a rozwiązaniem proponowanym w „*Projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej*”.

* * *

Mając na celu wspieranie konkurencyjności polskich przedsiębiorców oraz realne urzeczywistnianie idei innowacyjności – Krajowa Rada Rzeczników Patentowych przedkłada swoje stanowisko, wnosząc o pozostawienie art. 236 ust. 1 P.w.p. w dotychczasowym brzmieniu.

Sekretarz
Krajowej Rady
Rzeczników Patentowych
Anna Cybulka

Prezes
Polskiej Izby
Rzeczników Patentowych
Anna Korbela

Załączniki:

- ZAŁĄCZNIK Nr 1 – model przygotowania zawodowego Europejskich Rzeczników Patentowych, przyjęty w Europejskiej Organizacji Patentowej
- ZAŁĄCZNIK Nr 2 – uchwała Nr 20/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Regulaminu odbywania aplikacji radcowskiej, w której nie przewiduje się obowiązku zapoznania radców prawnych z regulacjami prawnymi z zakresu prawa własności przemysłowej,
- ZAŁĄCZNIK Nr 3 – program Działu Szkolenia Aplikantów Adwokackich Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie,
- ZAŁĄCZNIK Nr 4 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 maja 2002 r. wydany w sprawie K 30/01,
- ZAŁĄCZNIK Nr 5 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 19 kwietnia 2006 r. wydany w sprawie K 6 / 06 – ZAŁĄCZNIK Nr 5),

- ZAŁĄCZNIK Nr 6 – publikacja „Adwokaci i radcy prawni: do 2020 r. będzie ich w Polsce ponad 100 tys.,
- ZAŁĄCZNIK Nr 7 – przykład prób podzlecenia zleceń przez adwokatów rzecznikom patentowym,
- ZAŁĄCZNIK Nr 8 i 9 – wytyczne Ministerstwa Gospodarki i Technologii Republiki Federalnej Niemiec określają warunki ramowe wspierania małych i średnich przedsiębiorstw w zakresie własności przemysłowej (wersja DE i PL),
- ZAŁĄCZNIK Nr 10 – program „SIGNO – „Schutz von Ideen für die gewerbliche Nutzung” [SIGNO – prawna ochrona pomysłów do wykorzystania przemysłowego] – KMU-Patentaktion Kleine und Mittlere Unternehmen-Patentaktion [„Akcji patentowej dla sektora MŚP” – wytyczne Ministerstwa Gospodarki,
- ZAŁĄCZNIK Nr 11 – lista członków Rady Programowej, Rady Egzaminacyjnej, Komisji Egzaminacyjnej i Sekretariatu Komisji Egzaminacyjnej Europejskich Rzeczników Patentowych.